

Bon dia, benvingudes i benvinguts,

L'acció d'avui és una més de la campanya "Recuperem el Camí de Ronda" que la plataforma SOS Costa Brava va iniciar fa uns mesos. Es tracta d'obrir el pas, allà on alguns propietaris l'han barrat; però també de reivindicar que les administracions hi facin les tasques de manteniment per garantir l'accés i la seguretat dels vianants.

La campanya va començar amb una acció similar a la d'avui al terme de Lloret de Mar. Es tractava d'exigir que es complissin les repetides sentències judicials que obligaven a deixar lliure el pas de can Juncadella. Un expresident del Kazakhstan, personatge molt ric i molt corrupte havia comprat la finca i barrat el pas.

En el cas que ens ocupa, el propietari, molt connectat amb el règim franquista, al que havia donat suport des dels primers mesos de la Guerra Civil, amb els seus diners i amb les seves vinculacions internacionals de tota mena, va aprofitar la seva posició i la proximitat al dictador per apropiarse d'uns terrenys que haurien de ser de domini públic i per construir-hi edificis, un embarcador i diverses instal·lacions.

Tot i que l'administració franquista deixava clar, al mateix "Boletín Oficial del Estado" (!!!), que els propietaris havien comés il·legalitats, no va fer res per corregir-les; ben al contrari va procurar donar-les una certa cobertura.

Així, mentre la legislació vigent estableix que l'administració ha de garantir el lliure accés a les platges i per la costa, aquest tram del camí de ronda de Garbet va ser barrat pels propietaris des dels primers anys del franquisme. Testimonis que anaven a la platja de Garbet, durant la dictadura, recorden com la Guàrdia Civil impedia el pas, fins i tot per l'aigua, quan els propietaris s'estaven al xalet i, molt especialment, quan rebien la visita del Generalísimo Franco. La cala Port Joan era la seva platja privada i la força pública estava al seu servei.

Aquests dos casos i tota la resta dels que coneixem a diversos indrets del país, no només a la costa, tenen coses en comú. La primera és que els protagonistes són gent poderosa, que creuen que les lleis vigents no els afecten. La segona és que, si bé és cert que els talls sempre van anar endavant per la passivitat dels ajuntaments afectats, pel que fa als camins de ronda, no és menys cert que l'Administració General de l'Estat tampoc va fer res per preservar ni l'anomenada zona marítima-terrestre, ni les altres disposicions legals que converteixen la línia de costa en un espai públic.

Probablement ha estat una casualitat, però el cas és que quan ja havíem decidit tirar endavant aquesta acció, els propietaris van iniciar, sense la corresponent autorització municipal, unes obres per tancar la propietat. El mes de juliol, SOS Costa Brava i la IAE-DEN-Salvem l'Empordà, vam presentar una denúncia perquè entenem que les obres pretenen interrompre el pas per la zona dels Canons, afectant la servitud de pas. Si això anés endavant, ens trobaríem que l'accés per la banda de Colera ja no seria possible pel camí més fàcil, el que s'ha utilitzat des que hi ha memòria. Mentrestant, si alguna persona de les presents no coneixia el cas, ja ha pogut comprovar que l'accés des de Garbet està totalment condicionat per l'estat de la mar i amb el perill de despreniment de grans pedres de la paret rocosa.

Per resoldre aquesta mena de conflictes, sempre és millor una solució negociada que anar per la via judicial. Per tant, entendrem perfectament que l'ajuntament i la resta

d'administracions vulguin anar per aquest camí. Ara bé, una solució negociada no pot implicar, en cap cas, ni una limitació del lliure accés al litoral ni la pèrdua de cap dels camins tradicionals de la zona ni que es gastin diners públics per resoldre el problema. Els propietaris han gaudit, durant molts anys i en exclusiva d'aquest indret; és de justícia que ara assumeixin els costos de la resolució del problema.

En qualsevol cas, amb negociació o sense, cal mantenir i reclamar el que és just, el que és de tots. Casos com el del Camí de Cavalls de Menorca, ens mostren que davant de gent poderosa el que compta, el més important, és la tossuderia dels que es mobilitzen.

Us proposarem tornar-hi, si cal. La defensa del patrimoni comú és sempre un objectiu saludable. La passejada val la pena, la companyia és agradable i en aquesta platja s'hi poden fer tantes activitats....

Què us sembla: Hi tornarem?

Hem convocat aquest acte:

JOVENT ECOLOGISTA EMPORDANÈS, CENTRE EXCURSIONISTA EMPORDANÈS, PLATGES NETES DE COLERA.PORTBOU I, EVIDENTMENT, LA IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ I LA PLATAFORMA SOS COSTABRAVA.

Hem rebut, també, el suport del Centre Excursionista Jonquerenc, de l'Agrupació excursionista Llançanenca, dels Gardiens de la mer et la nature de CERVERA i de Platges netes de Llançà.

A tots ells i molt especialment a tota la gent de l'Albera Marítima, que ens ha donat un cop de mà, moltes gràcies.

I moltíssimes gràcies a tots vosaltres per venir fins aquí i per haver-nos escoltat.

Salut i a reveure!!

Port Joan, 6 d'octubre de 2024

Convoquen l'acte:

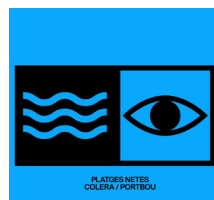
IAEDEN - Salvem l'Empordà

SOS Costa Brava

Jovent Ecologista Empordanès

Platges Netes Colera Portbou

Centre Excursionista Empordanès

Amb el suport de:

Centre Excursionista Jonquerenc

Agrupació Excursionista Llançanenca

Gardiens de la mer et la nature CERVERA

Platges Netes Llançà

